

דברי סיכום לטיול וייטנאם-קמבודיה, 18.11.15 – 8.12.15 רותי דונר

הטירונות נגמרה.... גם מסע הכומתה הושלם בהצלחה.... העפלנו למרומי המקדשים ועלינו את כל המדרגות עד למעלה, שטנו בכל הנהרות, עברנו את כל הגשרים, רכבנו על פילים, נסענו בטוקטוקים, ריקשות, סירות, וכרכרות, ופה ושם גם במטוסים, ותוך סיכון חיים חצינו כבישים גדושי אופנועים. השכמנו קום באמצע הלילה. **מה לא עשינו בשבילנו???**

ובכל זאת, יהיה לנו כל כך קשה לחזור הביתה! איך נדע מתי לאכול ומתי לעשות פיפי, ללא ההוראות של עופר? איך נדע באיזה שעה לקום בבוקר, ואם לקחת כובע, מים ומטריה, או לא? ומה יהיה עם המזוודות? מתי נוציא אותן, ולאן, ומי יבוא לקחת אותן בכלל? ימים קשים נכונ לנו!

וכשנפקח את עינינו בבוקר, בחדרה או גדרה, כפר ורדים או רחובות, מיד יעלו במוחנו השאלות הכי הגיוניות שאפשר להעלות על הדעת:

- יש מרק?
- כמה זמן יש עד השירותים?
- לאן שטים היום?
- יש שם שוק? הוא צף?
- עכשיו AM או PM?
- אולי כדאי שנתקין גם בבית לוח בקרה אלקטרונית באמבטיה שלנו, מתוחכם כזה, עם שלט?
- אולי נלמד משהו מן העולם השלישי, ונתקין גם אצלנו מערכת תאורה מרכזית עם אורות אדומים קטנים שכל אחד מהם אחראי על משהו, ורק ניסוי וטעייה חוזרים ונישנים יגלו זאת?
- ואולי סתם לוח עם מתגים בשורה ארוכה, שלעולם לא נדע בדיוק מה מדליק את מה או מה מכבה את מה? איך נוכל להסתפק במתגים הפרימיטיביים שלנו, שכל אחד מהם פשוט צמוד לתאורת החדר או למנורת השולחן שאליה הוא שייך? הרי אלה ממש לא מנצלים את מלוא פוטנציאל ה-IQ שלנו!!

אין ספק שנתגעגע מאוד לשפע מרכזי הקונגרסים שבהם ביקרנו, לקופים באנגקור-ואט, להשכמה באמצע הלילה, לחולצות הטי-שירט המגניבות של עופר, ולילדים ששברו את לבנו בתחנוניהם, שנקנה מהם בדולר אחד צעיף או תכשיט או צעצוע.... וכל כך יתחשק לנו לפרק את המזוודה בכל ערב, ולארז אותה מחדש בכל בוקר, תוך הפעלת לחץ פיזי מתון בימים הראשונים, וטיפול אגרסיבי במשקל כבד ככל שהימים חולפים והקניות מתרבות....

ונתגעגע מאוד גם ל"צחוקים", בראש ובראשונה להברקות של שלמה, אבל לא פחות מכך לשיתוף הפעולה של כולם, אחלה קבוצה, מגובשת מן היום הראשון, לא מפסיקים לצחוק לרגע, ומספרים על ילדים ונכדים, על טיולי העבר ותוכניות לעתיד, ופה ושם מתעמקים גם בסוגיות הקשות של ההיסטוריה והפוליטיקה, והכול שוקק חיים ושמחה.

כנראה שמגיד העתידות בחר לנו את היום המושלם לצאת לטיול הזה. השמש זרחה לנו והשמים חייכו אלינו, ועופר תקתק את הכול בוירטואזיות! ואנחנו עשינו בשבילו את הכול! תמיד הגענו לאוטובוס לפני הזמן, קמנו לפני הצלצול, פתחנו את חדר האוכל בכל המלונות, וגם כשעוד היינו טרוטי עיניים זיהינו את המזוודות שלנו. ולא איבדנו, ולא שכחנו, ולא פישלנו, ובעיקר, לא נפלנו ולא שברנו שום דבר, ולא נדרסנו, וגם לא עשינו בושות....

ועופר..... את עופר דלינו מתוך ים של מדריכים, כפי שעשו דולי הפנינים במשך מאות שנים. הצליח לנו, זכינו בפנינה שחורה, נדירה ויקרת המציאות!!

עופר ניהל את הטיול ברוגע, בנועם ובחן. בשקט - לא זה של אחרי הסערה, וגם לא זה שלפניה - איתו זו פשוט הפלגה על מי מנוחות.... הכול בשליטה, הכול מאורגן ומדויק, והחיוך שובה הלב לא מש מפיו!

ועל הדרך, ללא מאמץ מיוחד, הוא סיפר לנו סיפורים על רמה וסיטה, ושדים וקופים, היסטוריה ופוליטיקה, דמוגרפיה ותרבות. הוא דיבר על מלחמה ועל שלום, על יופי שיצר האדם בגדולתו, ועל הכיעור הנורא שאליו הידרדר בשיפלותו. עופר הכין אותנו בסבלנות ובנחישות לבוחן הסיום המתגר, נושא פרסים, כמובן, והזוכה המאושר יקבל טיול חינוך לכל יעד בעולם שבו יבחר, מתנת פגסוס, אלא מה....

תודה, עופר, על טיול מקסים ומאלף, וגם אם לא תמיד זכרנו מתי היינו בהי-אן או בהואה, או בצ'או דוק, או בבאן מה טוט, ואיזה מקדש ראינו ראשון ואיזה אחרון, ועל כל השאלות שלך ידענו להשיב רק תשובה אחת: **אנגקור-ואט!!!!** אז גם אם לא גילינו הצטיינות יתרה, אנחנו מבטיחים להשלים את החומר בשיעורים פרטיים אצל דוקטור גוגל....

היית מדריך מעולה, השרית אווירה נהדרת על כולנו, ונסכת בנו ביטחון ורוגע; לא כעסת, ולא איבדת את הסבלנות אפילו פעם אחת! תמיד דאגת לנו, רצית שיהיה לנו טוב ונעים, שלא יעקצו אותנו, ולא יכייסו אותנו, ולא ידרסו אותנו, ולא נחליק על שפת המדרכה לאחר הגשם, ולא נאבד את הדרכון, רחמנא ליצלן..... ורצית שנראה הכול, ונשמע מה עבר על האנשים בשתי הארצות למודות הסבל האלה, ונלמד להעריך את יכולת ההישרדות המרשימה שלהם. היו רגעים שבהם כאב לך כשסיפרת לנו על מלחמת וייטנאם ועל הזוועות של שלטון הקמר-רוז' בקמבודיה, וההתרגשות שלך ריגשה גם אותנו.

נתגעגע אל קולך השלו, אל ההומור המעודן והחינני שלך, אל אגדות העם וסיפורי מוסר ההשכל שסיפרת לנו. תודה לך שחלקת איתנו את האהבה והאמפתיה שלך לארצות האלה, והשאת בכולנו טעם של עוד, למסעות בכלל ולטיולים איתך, בפרט.

כפי שלימדת אותנו, **מי שמסתכל במפה יוצא החוצה, ומי שמסתכל במראה, חוזר הביתה.** אז אנו מאחלים לך שתזכה לשניהם - גם תמשיך לצאת לעולם הגדול וגם תדע ליהנות מן היש הנהדר בביתך ובארצך.

ברכות חמות וחיבוק גדול מקבוצת הטיול לוייטנאם וקמבודיה, 18 בנובמבר 2015.